

CRICK, Jef, letterkundige, kunstcriticus (Aalst 23 oktober 1890 - St.-Amandsberg 7 juni 1965).

Studeerde aan het jezuïetencollege in Aalst en vestigde zich na zijn huwelijk in 1917 te Jette, later te St.-Amandsberg. Hij behoorde na de Eerste Wereldoorlog met Jan Boon en Filip de Pillecijn tot de eerste redacteurs van het dagblad De Standaard en het weekblad Ons Volk Ontwaakt. Hij schreef vooral kunstkritiek, terwijl hij tevens talrijke Vlaamse kunstenaars interviewde. In 1935 werd zijn roman De Ridder van het Slot van Laarne door de Koninklijke Vlaamse Academie met de Karel Barbierprijs bekroond. Ook over P.P. Rubens schreef hij een roman. Verscheidene toneelwerken van hem werden in de Gentse Koninklijke

Nederlandse Schouwburg opgevoerd. Verder zorgde de Belgische Radio en Televisie (BRT) voor een aantal premières van oratoria, die hij met Vlaamse componisten tot stand bracht. Jef Crick werkte na 1923 ook aan andere publikaties mee en schreef o.m. bijdragen over kunst voor De Volksmacht, onder de schuilnaam Elsevier. Door de uitgave van biografieën was hij een der promotors van de belangstelling voor het Campo Santo te St.-Amandsberg, waar een aantal voormannen uit de V.B. begraven liggen en waar ook hij nu rust. Zijn voornameste verdienste ligt in zijn werk als cultuurverbreider, die zijn volk dichter bij zijn kunstenaars wilde brengen.

WERKEN: *Silhouetten van Vlaamsche Kunstenaars* (1924).

LITERATUUR: *Zo was Jan Boon* (1962); - R. de Backer, *Campo Santo* (1967).

JAN CRICK